

Księga Izajasza

Rozdział 17

1. Brzemień Damaszku. Oto Damaszek przestanie być miastem, a stanie się kupą rumu. 2. Miasta Aroer opuszczone będą; dla trzód będą, które tam odpoczywać będą, a nie będzie, ktoby je straszył. 3. I ustanie obrona od Efraima, i królestwo od Damaszku, i od ostatka Syryjczyków, i jako sława synów Izraelskich zniszczają, mówi Pan zastępów. 4. I stanie się dnia onego, że umniejszona będzie sława Jakóbową, a tłustość ciała jego schudnie. 5. Albowiem Azur będzie jako ten, który w żniwa zboże zbiera, a ramię jego żnie kłosy; i będzie jako ten, co zbiera kłosy w dolinie Refaim. 6. Wszakże zostaną na nim pominione grona, jako na otrzęśnionej oliwie dwie albo trzy oliwki zostaną na wierzchu drzewa, a cztery albo pięć na rodzajnych gałęziach jego, mówi Pan, Bóg Izraelski. 7. Dnia onego obejrzy się człowiek na stwórcy swego, a oczy jego na Świętego Izraelskiego poglądać będą; 8. A nie obejrzy się na ołtarze, sprawę rąk swoich, ani na to, co uczyniły palce jego, patrzeć będzie, ani na gaje poświęcone, ani na obrazy słoneczne. 9. Dnia onego miasta mocy jego będą opuszczone, jako chrościnka i rósyczka, które opuszczone będą od synów Izraelskich, i będziesz ziemią spustoszoną. 10. Boś zapomniała na Boga zbawienia swego, i na skałę mocy twojej nie wspominałaś. Przetoż choć szczepy rozkoszne szczepisz, i latorośli winne obce sadzisz; 11. Czasu szczepienia twego szczepy aby rosły, opatrujesz; nawet tegoż poranku, co siejesz, aby się puściło, starasz się: wszakże w dzień pożytku gromadno boleść i rozpacz żać będziesz. 12. Biada zgrai ludu wielkiego, którzy huczą jako szum morski, i zgiełkowi narodów, które szumią jako szum wód gwałtownych; 13. Narodom, które szumią jako szum wód wielkich; bo je Pan sfuka, i uciekną daleko, i gonione będą od wiatru jako plewy po wierzchach gór, a jako wiecheć od wichru. 14. Bo czasu wieczornego nastąpi twoga, a niż poranek przyjdzie, alć go nie masz. Tenci jest dział tych, którzy nas pustoszą, i los tych, którzy nas plundrują.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.